Dosarul nr. 5r – 6041/2025 4-25138228-12-5r-29092025

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

31 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Tudor Stambol

Grefier Cătălina Rașcovschi

Cu participarea:

Reprezentantul agentului constatator Cristina Lungu

Avocatului Boris Dariev

În lipsa:

Contravenientului Ion Cavcaliuc

examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, contestația depusă de avocatul Dariev Boris în interesele lui **Cavcaliuc Ion** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 și a deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 1300 unități convenționale și cu obligarea de a scoate unitatea de transport cu n/î ***** de pe teritoriul Republicii Moldova, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 din 30.08.2025 și a deciziei de sancționare întocmit de către agentul constatator Reaboi Vladislav, din cadrul Biroului Vamal Centru, Cavcaliuc Ion a fost tras la răspundere contravențională conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 30.08.2025 ora 18:14 min. , PVFI Leușeni, a comis omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a vehiculului cu n/î ***** introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal încălcând această obligație pentru o perioadă mai mare de 30 de zile.

La data de 15.09.2025, avocatul Dariev Boris în interesele lui Cavcaliuc Ion a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 și a deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 1300 unități convenționale și cu obligarea de a scoate unitatea de transport cu n/î ***** de pe teritoriul Republicii

Moldova, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, solicitând anularea acestora și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, Cavcaliuc Ion, nu a introdus vehiculul în Republica Moldova, ci l-a procurat ulterior, în anul 2011, pe teritoriul Republicii Moldova, în așa mod declarantul și persoana care introduce vehiculul sunt cei responsabili de respectarea obligațiilor vamale. Agentul constatator a reținut aplicarea art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, deși dispozițiile acestui articol nu se aplică în cazul unui cumpărător ulterior, or, la caz, răspunderea revine doar persoanei care a introdus vehiculul, nu dobânditorilor ulteriori. Mai mult ca atât, conform art. 30 alin. (1) din Codul Contravențional, răspunderea contravențională se stinge dacă fapta nu a fost constatată în termen de 1 an de la săvârșirea acesteia. Vehiculul a fost introdus și scos în anul 2011, iar procesul-verbal a fost întocmit abia în anul 2025, după trecerea unui termen de 14 ani. Astfel răspunderea contravențională este prescrisă.

În ședința de judecată contravenientul, Cvcaliuc Ion nu s-a prezentat, fiind citat legal fapt confirmat prin avizul poștal de recepție a citației anexat la materialele cauzei, considerente din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Avocat Dariev Boris, care acționează în apărarea și reprezentarea drepturilor și intereselor contravenientului Cavcaliuc Ion, a susținut contestația înaintată, a solicitat admiterea acesteia din motivele indicate.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator Lungu Cristina a solicitat respingerea contestației ca fiind una neîntemeiată. În cadrul ședinței de judecată a înaintat referință pe care a susținut-o din motivele indicate în aceasta. Totodată, a comunicat precum că anume Cavcaliuc Ion a introdus pe teritoriul Republicii Moldova automobilul dat.

Studiind materialele cauzei contravenționale, audiind participanții, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația, din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 din 30.08.2025 și a deciziei de sancționare întocmit de către agentul constatator Reaboi Vladislav, din cadrul Biroului Vamal Centru, Cavcaliuc Ion a fost tras la răspundere contravențională conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 30.08.2025 ora 18:14 min. , PVFI Leușeni, a comis omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a vehiculului cu n/î ***** introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal încălcând această obligație pentru o perioadă mai mare de 30 de zile.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, *omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi a altor valori, scoase cu obligaţia de a fi returnate în termenele stabilite în actele referitoare la asumarea acestei obligaţii, nerespectarea măsurilor de politică economică şi a restricţiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracţiunii: pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se sancţionează cu amendă de la 1300 la 1500 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi valorilor respective, după caz*.

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva*

Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanţa reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007*), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, instanța reține că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că, prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens.

Astfel, instanța de judecată, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că, Cavcaliuc Ion este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 din 30.08.2025, întocmit în privința lui Cavcaliuc Ion.

Instanța reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauza sunt întrunite cerințele de formă ale procesului verbal de contravenție contestat, așa cum sunt impuse în mod imperativ de dispozițiilor art. 443 al

Codului contravențional, referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

În susținerea învinuirii au fost anexate următoarele acte:

- scrisoare de expediere (f. d. 1);
- ordin de plată (f. d. 2);
- mandatul avocatului (f. d. 3);
- contestație (f. d. 4-5);
- copia procesului-verbal cu privire la contravenție (f. d. 6);
- copia buletinului de identitate eliberat pe numele lui Cavcaliuc Ion (f. d. 7-8);
- plic (f. d. 9);
- foaie de titlu (f. d. 10);
- borderou (f. d. 11);
- proces-verbal cu privire la contravenție (f. d. 12);
- sesizare (f. d. 13);
- informație despre traversarea frontiere (f. d. 14-15);
- copia pașaportului eliberat pe numele lui Cavcaliuc Ion (f. d. 16);
- informație despre caracteristicile mijlocului de transport (f. d. 17);
- proces-verbal de audierea a lui Cavcaliuc Ion din 30.08.2025 potrivit căruia a comunicat că, a cumpărat automobil de la Serghei Cicanci cu suma de 3500 euro, comunicându-i că el a intrat cu automobilul în țară, el doar a prelungit vinieta ieșind din țară prin postul vamal Criuleni (f. d. 18).

Instanța de judecată constată că, potrivit informației despre traversarea frontierei Republicii Moldova anexate la materialele cauzei Cavcaliuc Ion a introdus la data de 30.12.2011 un mijloc de transport cu n/î *****, care până la moment nu este scos de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova (f. d. 14), iar careva informație precum că acesta a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova sau a fost achitată taxa de import la materialele cauzei nu a fost anexată, ne cătând la faptul că contravenientul Cavcaliuc Ion în cadrul declarațiilor sale a indicat că el doar a scos automobilul de pe teritoriul Republicii Moldova pentru prelungirea vinietei.

Conform art. 427 alin. (19) Cod vamal, *mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319[1] pct. 3) a) şi b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea verbală sau altă acţiune a mijlocului de transport, fără deţinerea autorizaţiei şi cu exonerare de la prezentarea garanţiei. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acţiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acţiune de 180 de zile*

este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod. Mijloacele de transport rutier înmatriculate în Ucraina pot rămâne sub regimul vamal de admitere temporară până la 1 august 2026 cu condiţia obţinerii de către cetăţenii ucraineni a unui statut conform Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova, în așa mod declarantul și persoana care introduce vehiculul sunt cei responsabili de respectarea obligațiilor vamale.

Astfel în speță, instanța de judecată a constatat faptul că, Cavcaliuc Ion a comis contravenția prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

În această ordine de idei, instanța reține că în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului, iar argumentele contravenientului, nu și-au găsit confirmare, având în vedere faptul că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit conform rigorilor stabilite de art. 443 Cod contravențional.

Astfel, instanța relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei a calificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat decizia de sancționare a lui Cavcaliuc Ion în baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui Cavcaliuc Ion sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

Instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Maslova şi Nalbandov contra Rusiei*, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.*”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate

absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența *rationae materie* sau *ratione personae*, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Cu referire la solicitarea contravenientului de a înceta procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională, instanța de judecată menționează că, aplicarea art. 441 de către instanța de judecată este relevant cazului când instanța de judecată examinează cauza contravențională în calitate de autoritate competentă în conformitate cu prevederile art. 393 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, nu și competența instanței de judecată de a examina contestația prin prisma corelației între fapta contravențională și a deciziei de sancționare emisă de agentul constatator, spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenționale persoana învinuită de comiterea unei contravenții poate fi sancționată chiar de către autoritatea care are competența de a investiga fapta imputată. În funcție de competența autorității, sancțiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces-verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenționale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii (articolul 11 lit. c) din Codul de executare).

În speță, prima instanță urmează a fi considerată drept instanță de apel și nu de fond, or, aceasta s-a expus pe marginea contestației și nu asupra fondului cauzei,

atragerea la răspunderea contravențională a făptuitorului fiind efectuată de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, acestea la momentul emiterii fiind cu drept de atac și nedefinitive.

Respectiv, agentul constatator, fiind un exponent al autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de lege, poate fi asimilat unui „tribunal", iar ca urmare, ținând cont că la examinarea cauzei contravenționale în instanța de judecată, aceasta a avut rolul de instanță de atac, hotărârea emisă de ultima este una definitivă și executorie, iar în concluzie termenul de un an de atragere la răspundere contravențională în speță nu a expirat. Se subliniază că, CtEDO, în speța Luka contra României a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, citată anterior, pct.19-20, pct.59 și 61). Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98, CEDO 2001-IX; și Dima împotriva României, 16.11.2006).

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului există faptele prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, sancțiunea aplicată contravenientului de agentul constatator fiind în corespundere cu cerințele legale.

În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de avocatul Dariev Boris în interesele lui **Cavcaliuc Ion** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011128 și a deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 1300 unități convenționale și cu obligarea de a scoate unitatea de transport cu n/î ***** de pe teritoriul Republicii Moldova, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Tudor Stambol**